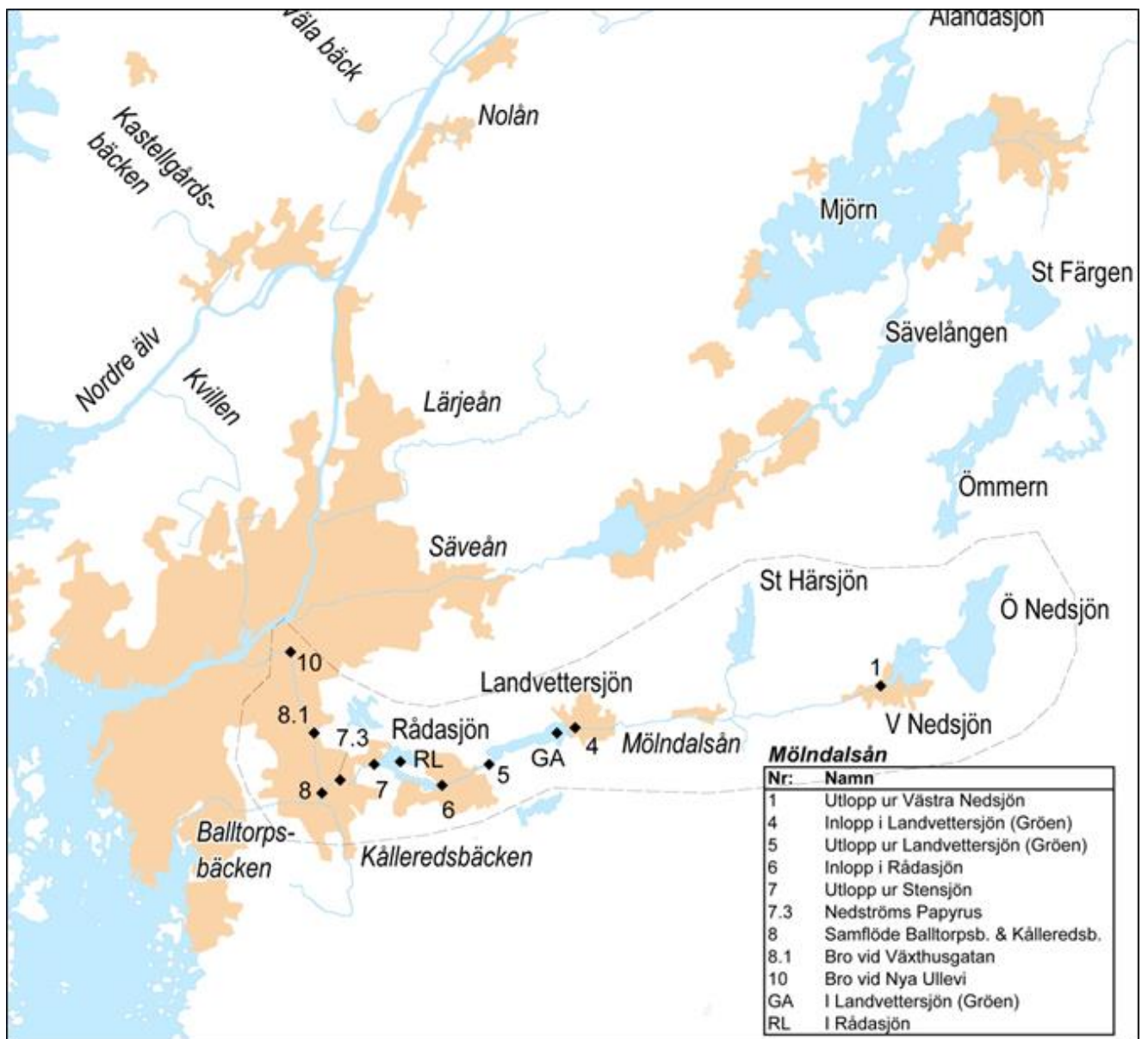

GÖTA ÄLVS VATTENVÅRDSFÖRBUND

DEL C MÖLNDALSÅN

Ingående i rapport
avseende 2017 års
vattendragskontroll

April 2018

Mölnalsån

Bakgrund

Mölnalsån är vattentäkt för Mölndal samt reservråvattentäkt för Göteborg. Mölnalsån har sitt källområde 120 m ovan havet kring Östra och Västra Nedsjöarna och vattensystemet (avrinningsområdet) sträcker sig genom Bollebygd, Härryda, Lerum, Partille, Mölnals och Göteborgs kommuner.

Ån avvattnar via Dals å och Tvärån en del av Härskogens sjörika skogsmarker och myrrika skogsområden mellan Härryda och Landvetter. Därefter passerar ån genom Gröen och Rådasjön, innan den genom ett smalt sund når Stensjön. Nedanför Stensjön bildar ån Mölnals ström (Kråkan) med ca 47 m fallhöjd innan den så småningom mynnar i Göta älv vid Gullbergsvass i Göteborg.

Mölnalsåns vattensystem har ett avrinningsområde med en total yta av 268 km² där sjöarealen utgör 10 %. Från Östra Nedsjön ner till Mölnals Kvarnby är det ca 32 km rinnande vatten. Därutöver tillkommer Mölnalsån nedströms Papyrus till sammanflödet med Sävån på 10 km. Tillrinnande bäckar har uppskattats till ca 130 km². Arealuppgifterna har hämtats från vattenöversikt för Härryda kommun 1985 och från SMHI:s förteckning över svenska vattendrag. Stora och Lilla Delsjön, Härlanda tjärn och småsjöar i Delsjöreservatet som tillhör vattensystemet utgör tillsammans ca 240 ha sjöyta.

Klimatet skiljer från väster till öster med lägre temperatur (1,5–2,0°C) under vinterhalvåret och högre (1,0–1,5°C) under sommarhalvåret i den östliga delen. Nederbörden är årligen i genomsnitt 800 mm i väster och i öster 900–950 mm. I öster utgör Mölnalsåns avrinningsområde topografiskt en utlöpare till sydsvenska höglandet.

Berggrunden består av grå gnejser. Jordtäcknet utgörs i östra delen av sandig och moig morän. I den västra delen dominerar tunna moränjordlager med stort inslag av kalt berg. Isälvsavlagringar förekommer utmed hela Mölnalsåns dalgång. Mellan Härryda och Landvetter samt vid Rådasjön är inslaget av glacialera stort och odlingsbetingelserna där är goda.

Kommentarer till 2017 års vattendragskontroll i Mölndalsån

Under året har provtagningarna genomförts vid nio punkter enligt fastställt provtagningsprogram. Undersökning av djupprofil i Rådasjön (pkt RL) görs under stagnationsperiod, d v s under slutet av augusti varje år, i samband med isvinter görs ytterligare en kontroll.

Provtagningspunkten MP8 ligger inte i Mölndalsån utan vid sammanflödet mellan Balltorps- och Kålleredsbäckarna. Provtagningspunkternas läge framgår av kartskissen på föregående uppslag.

Tillståndsklasser för totalfosfor, totalkväve, TOC, turbiditet och pH redovisas enligt Naturvårdsverkets bedömningsgrunder som är angivna nedan, där medelvärdet för perioden 2015–2017 använts vid bedömningen av status/klass för respektive parameter. Vattenföring och beräknade materialtransporter av totalkväve och totalfosfor för 2017 redovisas också.

Beräknad vattenföring i Mölndalsån 2017 (S-HYPE-modell)

Månadsmedelvärde (m³/s)

	Jan	Feb	Mar	Apr	Maj	Jun	Jul	Aug	Sep	Okt	Nov	Dec	År mv
MP6	3,8	2,9	5,0	2,5	1,5	2,0	0,6	0,9	4,1	5,4	5,6	8,5	3,6
MP7	4,3	2,9	5,7	2,8	1,9	2,2	0,8	0,9	4,5	5,9	6,2	9,5	4,0
MP8	0,3	0,3	0,4	0,2	0,1	0,2	0,0	0,1	0,4	0,6	0,5	0,8	0,3
MP10	5,4	4,0	7,2	3,6	2,2	3,2	1,0	1,3	6,3	8,2	8,1	12,5	5,3

Beräknad materialtransport i Mölndalsån 2017

	Totalkväve		Totalfosfor		Q _{med}
	(ton/år)	(kg/dygn)	(ton/år)	(kg/dygn)	(m ³ /s)
MP6	76	209	1,2	3,4	3,6
MP8	11	31	0,5	1,4	0,3
MP10	107	294	3,3	9,3	5,3

Utveckling under perioden 2015-2017

	Totalkväve (ton/år)			Totalfosfor (ton/år)		
	2015	2016	2017	2015	2016	2017
MP6	72	43	76	1,5	0,8	1,2
MP8	16	11	11	0,6	0,5	0,5
MP10	133	81	107	4,2	2,5	3,3

Tillståndsklassning av Mölndalsån 2015-2017

Mölndalsån Tillståndsklasser 2015-2017

Stationer	Totalfosfor	Totalkväve	TOC	Abs 420	Turbiditet	pH-värde
MP 1	1	2	2	3	2	1
MP 4	1	3	3	4	4	1
MP 5	1	3	2	4	3	1
MP 6	1	3	2	4	3	1
MP 7	1	3	2	4	3	1
MP 7.3	1	3	2	4	3	1
MP 8	4	4	3	4	5	1
MP 8.1	1	3	2	3	4	1
MP 10	2	3	2	5	4	1

Bedömningsgrunder för Fosfor enligt Naturvårdsverket, Handbok 2007:4.

Bedömningsgrunder för Kväve enligt Naturvårdsverket, Allmänna råd 90:4.

Bedömningsgrunder för TOC, Abs 420, Turbiditet och pH enligt Naturvårdsverket, Rapport 4913.

Betydelsen av tillståndsklassningar:

Fosfor

- 1: Hög status
- 2: God status
- 3: Måttlig status
- 4: Otillfredställande status
- 5: Dålig status

Kväve

- 1: Mycket låga halter
- 2: Låga halter
- 3: Måttligt höga halter
- 4: Höga halter
- 5: Mycket höga halter

TOC

- 1: Obetydlig syretäring
- 2: Liten syretäring
- 3: Måttlig syretäring
- 4: Tydlig syretäring
- 5: Stor syretäring

Absorbans (420/5)

- 1: Ej eller obetydligt färgat vatten
- 2: Svagt färgat vatten
- 3: Måttligt färgat vatten
- 4: Betydligt färgat vatten
- 5: Starkt färgat vatten

Turbiditet

- 1: Ej eller obetydligt grumligt vatten
- 2: Svagt grumligt vatten
- 3: Måttligt grumligt vatten
- 4: Betydligt grumligt vatten
- 5: Starkt grumligt vatten

pH

- 1: Nära neutralt
- 2: Svagt surt
- 3: Måttligt surt
- 4: Surt
- 5: Mycket surt

Vattendragskontroll i Mölndalsån 2017

	Mölndalsån									
Provpunkt	MP 1	MP 4	MP 5	MP 6	MP 7	MP 7.3	MP 8	MP 8.1	MP 10	
Temperatur (°C)										
2017-01-25	2,2	2,4	2,3	2,4	2,2	2,2	3,4	2,6	2,5	
2017-02-22				0,7			2,8		2,3	
2017-03-22	3,1	3,8	3,5	3,7	3,8	4,0	4,6	4,2	4,3	
2017-04-21				6,8			6,9		7,2	
2017-05-15	11,1	11,8	12,2	12,0	12,0	12,7	12,7	12,3	12,5	
2017-06-26				15,7			13,9		16,7	
2017-07-21	18,9	17,5	19,0	19,0	19,7	19,5	16,1	19,3	18,8	
2017-08-25				17,4			15,6		17,5	
2017-09-14	15,4	13,5	15,9	15,6	15,8	15,7	13,1	15,5	15,3	
2017-10-11				10,8			8,8		4,9	
2017-11-20	5,1	3,2	5,3	5,0	5,2	5,3	2,7	5,0	4,9	
2017-12-20				4,8			3,9		3,1	
Medelvärde 2015	9,6	9,4	10,2	9,7	10,6	10,4	9,4	10,5	10,2	
Medelvärde 2016	9,5	9,1	9,6	9,7	9,9	9,9	9,2	9,9	9,8	
Medelvärde 2017	9,3	8,7	9,7	9,5	9,8	9,9	8,7	9,8	9,2	
2015-2017	9,5	9,1	9,8	9,6	10,1	10,1	9,1	10,1	9,7	
Högsta värde 2017	18,9	17,5	19,0	19,0	19,7	19,5	16,1	19,3	18,8	
Lägsta värde 2017	2,2	2,4	2,3	0,7	2,2	2,2	2,7	2,6	2,3	
Syre (mg O2/l)										
2017-01-25	13,2	13,6	13,0	13,6	13,3	14,2	12,9	13,9	13,8	
2017-03-22	13,2	12,6	13,1	13,0	13,1	13,2	12,2	12,9	12,6	
2017-05-15	11,0	10,4	10,9	10,7	11,0	10,5	10,5	10,5	10,0	
2017-07-21	9,2	8,4	9,1	8,6	9,4	9,1	7,4	7,9	7,4	
2017-09-14	9,2	9,6	8,8	9,3	9,0	9,6	8,7	9,5	9,4	
2017-11-20	11,6	13,0	11,7	12,4	11,8	12,7	12,7	12,7	12,7	
Medelvärde 2015	10,9	11,0	11,0	11,2	10,9	11,3	10,6	10,9	10,8	
Medelvärde 2016	11,3	11,2	11,1	11,4	11,3	11,6	10,3	11,2	10,9	
Medelvärde 2017	11,2	11,3	11,1	11,3	11,3	11,5	10,7	11,2	11,0	
2015-2017	11,1	11,2	11,1	11,3	11,1	11,5	10,5	11,1	10,9	
Högsta värde 2017	13,2	13,6	13,1	13,6	13,3	14,2	12,9	13,9	13,8	
Lägsta värde 2017	9,2	8,4	8,8	8,6	9,0	9,1	7,4	7,9	7,4	
Turbiditet (FNU)										
2017-01-25	0,4	1,1	1,2	1,3	1,1	1,1	16,0	3,3	2,7	
2017-03-22	0,7	4,1	1,8	1,6	1,5	1,5	27,0	4,7	9,0	
2017-05-15	0,4	1,0	1,0	1,3	0,8	0,9	11,0	2,9	2,2	
2017-07-21	0,6	2,3	1,3	1,3	1,0	2,0	18,0	2,0	1,8	
2017-09-14	0,6	2,6	1,5	1,3	3,4	1,8	16,0	2,2	3,7	
2017-11-20	1,2	1,3	1,6	1,8	1,7	1,7	20,0	4,0	4,4	
Medelvärde 2015	0,6	2,7	1,3	3,3	1,8	1,7	23,2	5,7	3,7	
Medelvärde 2016	0,8	3,9	1,5	1,5	1,3	1,7	29,0	4,9	6,1	
Medelvärde 2017	0,6	2,1	1,4	1,4	1,6	1,5	18,0	3,2	4,0	
2015-2017	0,7	2,9	1,4	2,1	1,5	1,7	23,4	4,6	4,6	
Högsta värde 2017	1,2	4,1	1,8	1,8	3,4	2,0	27,0	4,7	9,0	
Lägsta värde 2017	0,4	1,0	1,0	1,3	0,8	0,9	11,0	2,0	1,8	
Konduktivitet (25°C) (mS/m)										
2017-01-25	6,66	9,07	9,41	9,95	11,00	11,20	35,80	14,20	14,80	
2017-03-22	6,85	10,70	10,10	10,30	11,80	12,00	29,90	16,00	17,30	
2017-05-15	6,78	20,10	10,20	10,60	12,10	12,60	35,10	18,10	18,80	
2017-07-21	6,71	8,37	9,59	10,10	11,50	12,20	80,90	15,40	16,40	
2017-09-14	6,69	9,36	10,10	9,89	11,20	11,30	23,30	12,30	12,80	
2017-11-20	6,72	7,90	8,40	8,68	9,94	10,10	38,30	13,40	13,30	
Medelvärde 2015	6,67	8,39	8,60	9,00	10,37	10,60	26,85	13,02	13,55	
Medelvärde 2016	6,71	8,39	8,55	8,85	10,00	10,52	42,17	13,00	14,67	
Medelvärde 2017	6,74	10,92	9,63	9,92	11,26	11,57	40,55	14,90	15,57	
2015-2017	6,71	9,23	8,93	9,26	10,54	10,89	36,52	13,64	14,59	
Högsta värde 2017	6,85	20,10	10,20	10,60	12,10	12,60	80,90	18,10	18,80	
Lägsta värde 2017	6,66	7,90	8,40	8,68	9,94	10,10	23,30	12,30	12,80	

Mölnålsån									
Provpunkt	MP 1	MP 4	MP 5	MP 6	MP 7	MP 7.3	MP 8	MP 8.1	MP 10
pH-värde									
2017-01-25	6,8	6,8	6,8	6,9	7,0	7,2	7,3	7,2	7,2
2017-03-22	6,8	6,8	6,9	6,9	7,1	7,2	7,2	7,2	7,4
2017-05-15	7,1	7,2	7,2	7,2	7,3	7,4	7,7	7,4	7,6
2017-07-21	7,2	7,0	7,2	7,1	7,4	7,5	7,7	7,3	7,2
2017-09-14	7,0	6,8	7,1	7,1	7,2	7,4	7,3	7,3	7,4
2017-11-20	6,9	6,8	6,9	6,9	7,2	7,2	7,4	7,2	7,2
Medianvärde 2015	7,1	7,0	7,1	7,1	7,3	7,4	7,5	7,4	7,4
Medianvärde 2016	7,1	7,0	7,1	7,1	7,2	7,4	7,6	7,3	7,3
Medianvärde 2017	7,0	6,8	7,0	7,0	7,2	7,3	7,4	7,3	7,3
2015-2017	7,0	6,9	7,0	7,1	7,2	7,3	7,5	7,3	7,3
Högsta värde 2017	7,2	7,2	7,2	7,2	7,4	7,5	7,7	7,4	7,6
Lägsta värde 2017	6,8	6,8	6,8	6,9	7,0	7,2	7,2	7,2	7,2
Alkalinitet (mmol HCO₃-I)									
2017-01-25	0,14	0,16	0,16	0,18	0,23	0,25	0,64	0,28	3,00
2017-03-22	0,14	0,16	0,15	0,16	0,23	0,23	0,57	0,28	0,33
2017-05-15	0,15	0,23	0,16	0,20	0,25	0,25	0,85	0,36	0,49
2017-07-21	0,16	0,20	0,20	0,21	0,26	0,28	1,80	0,36	0,39
2017-09-14	0,15	0,16	0,20	0,21	0,25	0,26	0,70	0,30	0,31
2017-11-20	0,14	0,14	0,15	0,16	0,20	0,20	0,70	0,25	0,26
Medelvärde 2015	0,15	0,17	0,16	0,18	0,22	0,23	0,68	0,31	0,32
Medelvärde 2016	0,15	0,17	0,17	0,18	0,21	0,22	1,05	0,29	0,33
Medelvärde 2017	0,15	0,18	0,17	0,19	0,24	0,25	0,88	0,31	0,80
2015-2017	0,15	0,17	0,17	0,18	0,22	0,23	0,87	0,30	0,48
Högsta värde 2017	0,16	0,23	0,20	0,21	0,26	0,28	1,80	0,36	3,00
Lägsta värde 2017	0,14	0,14	0,15	0,16	0,20	0,20	0,57	0,25	0,26
Nitratkväve (µg NO₃-N/l)									
2017-01-25	320	390	370	370	350	350	710	400	410
2017-03-22	360	380	410	410	400	400	640	450	610
2017-05-15	270	290	310	310	310	320	590	390	380
2017-07-21	2100	250	270	270	190	220	5000	230	250
2017-09-14	180	190	240	230	190	200	330	220	220
2017-11-20	280	220	230	230	260	260	430	280	290
Medelvärde 2015	273	240	263	250	232	275	430	260	318
Medelvärde 2016	260	250	253	250	228	242	703	282	312
Medelvärde 2017	585	287	305	303	283	292	1283	328	360
2015-2017	373	259	274	268	248	269	806	290	330
Högsta värde 2017	2100	390	410	410	400	400	5000	450	610
Lägsta värde 2017	180	190	230	230	190	200	330	220	220
Provpunkt	MP 1	MP 4	MP 5	MP 6	MP 7	MP 7.3	MP 8	MP 8.1	MP 10
Totalkväve (µg N/l)									
2017-01-25	440	530	560	560	520	510	1200	580	600
2017-02-22				650			1600		920
2017-03-22	480	620	600	620	600	600	1200	710	730
2017-04-21				530			1400		660
2017-05-15	420	480	520	550	540	530	1200	630	650
2017-06-26				540			880		670
2017-07-21	380	400	430	430	410	440	970	460	460
2017-08-25				490			1200		610
2017-09-14	390	710	460	480	440	440	1200	500	490
2017-10-11				650			1100		610
2017-11-20	460	510	550	540	560	570	1100	600	610
2017-12-20				1100			550		660
Medelvärde 2015	473	573	522	531	522	542	1328	665	694
Medelvärde 2016	448	520	460	478	458	497	1559	573	648
Medelvärde 2017	428	542	520	595	512	515	1133	580	639
2015-2017	450	545	501	535	497	518	1340	606	661
Högsta värde 2017	480	710	600	1100	600	600	1600	710	920
Lägsta värde 2017	380	400	430	430	410	440	550	460	460

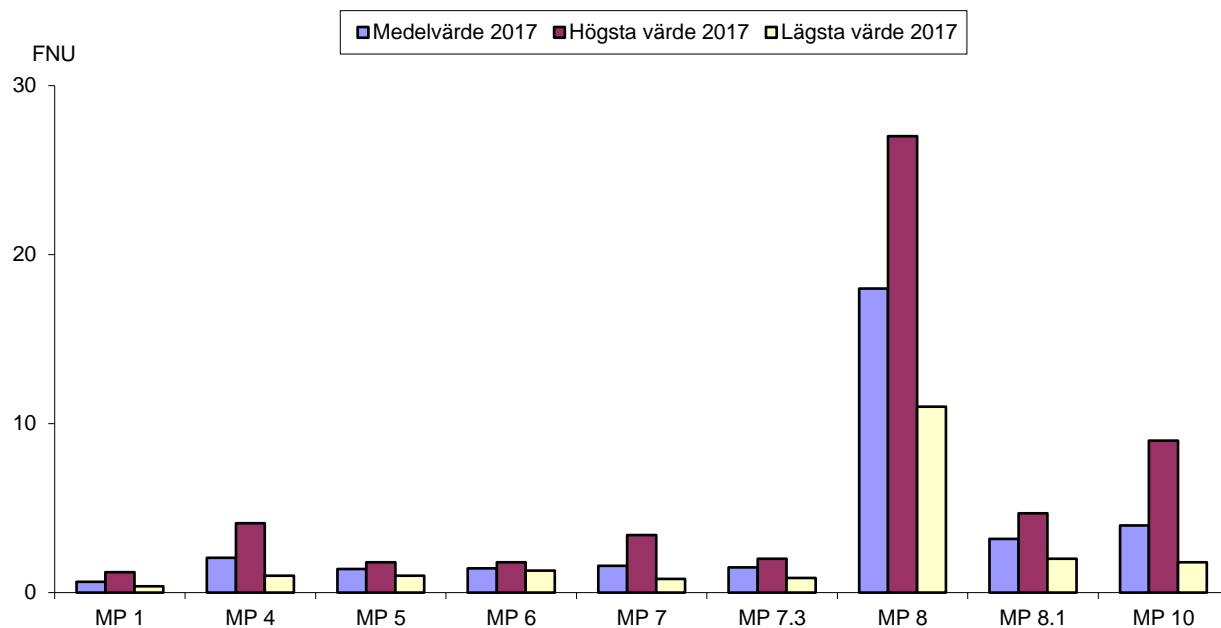
Mölnålsån									
Provpunkt	MP 1	MP 4	MP 5	MP 6	MP 7	MP 7.3	MP 8	MP 8.1	MP 10
Totalfosfor (µg P/l)									
2017-01-25	<5	<5	6	<5	5	7	34	11	12
2017-02-22				17			170		90
2017-03-22	<5	11	9	8	8	9	44	14	28
2017-04-21				7			20		7
2017-05-15	<5	11	9	12	9	9	35	14	20
2017-06-26				7			54		27
2017-07-21	<5	9	<5	6	5	9	64	12	16
2017-08-25				<5			67		16
2017-09-14	7	16	10	11	10	12	67	15	13
2017-10-11				17			53		14
2017-11-20	5	7	8	9	9	8	44	14	14
2017-12-20				14			5		13
Medelvärde 2015	7	14	8	11	8	10	50	19	26
Medelvärde 2016	8	24	8	10	10	15	68	18	22
Medelvärde 2017	6	11	8	11	8	9	55	13	22
2015-2017	7	16	8	10	9	11	58	17	23
Högsta värde 2017	7	16	10	17	10	12	170	15	90
Lägsta värde 2017	5	7	6	6	5	7	5	11	7
Filtrerad fosfor fält (µg P/l)									
2017-01-25									11
2017-03-22									12
2017-05-15									17
2017-07-21									11
2017-09-14									7
2017-11-20									10
Medelvärde 2017									11
Högsta värde 2017									17
Lägsta värde 2017									7
Fosfatfosfor (µg PO4-P/l)									
2017-01-25									2
2017-03-22									8
2017-05-15									3
2017-07-21									6
2017-09-14									3
2017-11-20									4
Medelvärde 2017									4
Högsta värde 2017									8
Lägsta värde 2017									2
TOC (mg C/l)									
2017-01-25	4,9	6,5	7,4	7,4	6,6	6,5	6,3	6,2	11,0
2017-03-22	5,1	8,6	7,0	6,9	6,9	6,9	7,8	6,8	7,3
2017-05-15	4,8	6,0	6,8	6,6	6,7	6,7	7,3	6,5	6,1
2017-07-21	4,7	4,8	6,2	6,3	5,8	5,9	7,6	5,6	<1
2017-09-14	5,0	17,0	6,7	6,6	6,0	5,9	16,0	6,5	6,1
2017-11-20	5,4	8,7	9,5	9,4	9,1	9,2	8,7	9,2	9,1
Medelvärde 2015	5,4	8,9	7,2	7,0	6,8	6,9	8,9	7,0	7,0
Medelvärde 2016	5,4	7,9	6,2	6,2	6,0	6,0	8,4	6,3	6,3
Medelvärde 2017	5,0	8,6	7,3	7,2	6,9	6,9	9,0	6,8	7,9
2015-2017	5,3	8,5	6,9	6,8	6,5	6,6	8,7	6,7	7,0
Högsta värde 2017	5,4	17,0	9,5	9,4	9,1	9,2	16,0	9,2	11,0
Lägsta värde 2017	4,7	4,8	6,2	6,3	5,8	5,9	6,3	5,6	6,1
Absorbans F (420/5)									
2017-01-25	0,220	0,100	0,130	0,130	0,100	0,190	0,085	0,098	2,300
2017-03-22	0,079	0,160	0,120	0,120	0,180	0,110	0,120	0,110	0,150
2017-05-15	0,052	0,089	0,089	0,087	0,120	0,083	0,072	0,082	0,076
2017-07-21	0,073	0,100	0,110	0,110	0,150	0,100	0,180	0,110	0,079
2017-09-14	0,067	0,350	0,140	0,110	0,077	0,092	0,340	0,091	0,085
2017-11-20	0,083	0,170	0,190	0,180	0,170	0,180	0,130	0,170	0,180
Medelvärde 2015	0,083	0,184	0,125	0,132	0,114	0,111	0,150	0,120	0,114
Medelvärde 2016	0,097	0,146	0,108	0,110	0,105	0,100	0,124	0,098	0,105
Medelvärde 2017	0,096	0,162	0,130	0,123	0,133	0,126	0,155	0,110	0,478
2015-2017	0,092	0,164	0,121	0,122	0,117	0,112	0,143	0,109	0,232
Högsta värde 2017	0,220	0,350	0,190	0,180	0,180	0,190	0,340	0,170	2,300
Lägsta värde 2017	0,052	0,089	0,089	0,087	0,077	0,083	0,072	0,082	0,076

Möndalsån									
Provpunkt	MP 1	MP 4	MP 5	MP 6	MP 7	MP 7.3	MP 8	MP 8.1	MP 10
Koppar (µg Cu/l)									
2017-01-25									3,0
2017-03-22									3,3
2017-05-15									3,7
2017-07-21									3,5
2017-09-14									2,6
2017-11-20									2,3
Medelvärde 2017									3,1
Högsta värde 2017									3,7
Lägsta värde 2017									2,3
Zink (µg Zn/l)									
2017-01-25									8
2017-03-22									13
2017-05-15									10
2017-07-21									7
2017-09-14									6
2017-11-20									7
Medelvärde 2017									8
Högsta värde 2017									13
Lägsta värde 2017									6
Bly (µg Pb/l)									
2017-01-25									0,48
2017-03-22									0,58
2017-05-15									0,36
2017-07-21									0,36
2017-09-14									0,39
2017-11-20									0,49
Medelvärde 2017									0,44
Högsta värde 2017									0,58
Lägsta värde 2017									0,36
Kadmium (µg Cd/l)									
2017-01-25									0,03
2017-03-22									0,03
2017-05-15									0,03
2017-07-21									0,02
2017-09-14									0,02
2017-11-20									0,02
Medelvärde 2017									0,02
Högsta värde 2017									0,03
Lägsta värde 2017									0,02
Krom (µg Cr/l)									
2017-01-25									0,3
2017-03-22									0,6
2017-05-15									0,3
2017-07-21									0,2
2017-09-14									0,3
2017-11-20									0,3
Medelvärde 2017									0,3
Högsta värde 2017									0,6
Lägsta värde 2017									0,2

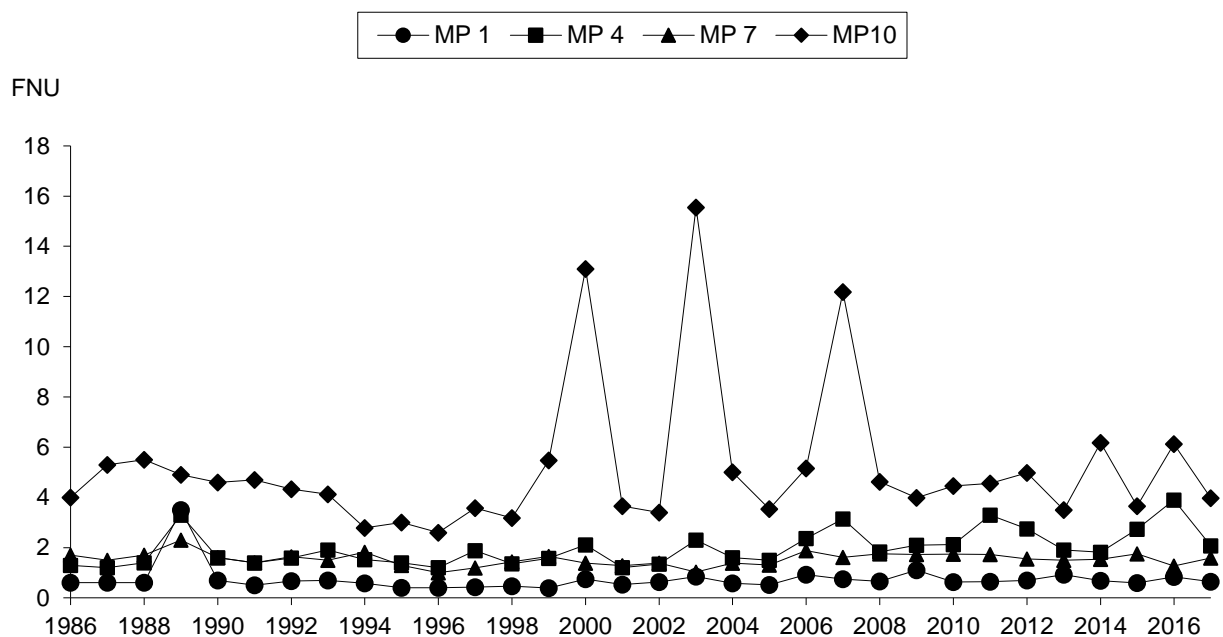
Möndalsån									
Provpunkt	MP 1	MP 4	MP 5	MP 6	MP 7	MP 7.3	MP 8	MP 8.1	MP 10
Nickel (µg Ni/l)									
2017-01-25									0,6
2017-03-22									0,8
2017-05-15									0,6
2017-07-21									0,5
2017-09-14									0,6
2017-11-20									0,6
Medelvärde 2017									0,6
Högsta värde 2017									0,8
Lägsta värde 2017									0,5
Arsenik (µg/l)									
2017-01-25									0,28
2017-03-22									0,31
2017-05-15									0,28
2017-07-21									0,36
2017-09-14									0,32
2017-11-20									0,31
Medelvärde 2017									0,31
Högsta värde 2017									0,36
Lägsta värde 2017									0,28
Vanadin (µg V/l)									
2017-01-25									0,4
2017-03-22									0,8
2017-05-15									0,3
2017-07-21									0,4
2017-09-14									0,4
2017-11-20									0,4
Medelvärde 2017									0,5
Högsta värde 2017									0,8
Lägsta värde 2017									0,3
Kobolt (µg/l)									
2017-01-25									0,12
2017-03-22									0,24
2017-05-15									0,14
2017-07-21									0,09
2017-09-14									0,11
2017-11-20									0,15
Medelvärde 2017									0,14
Högsta värde 2017									0,24
Lägsta värde 2017									0,09

Provtagningen är utförd av Medins Havs och Vattenkonsulter AB i Mölnlycke och analyserna är utförda av ALcontrol i Linköping

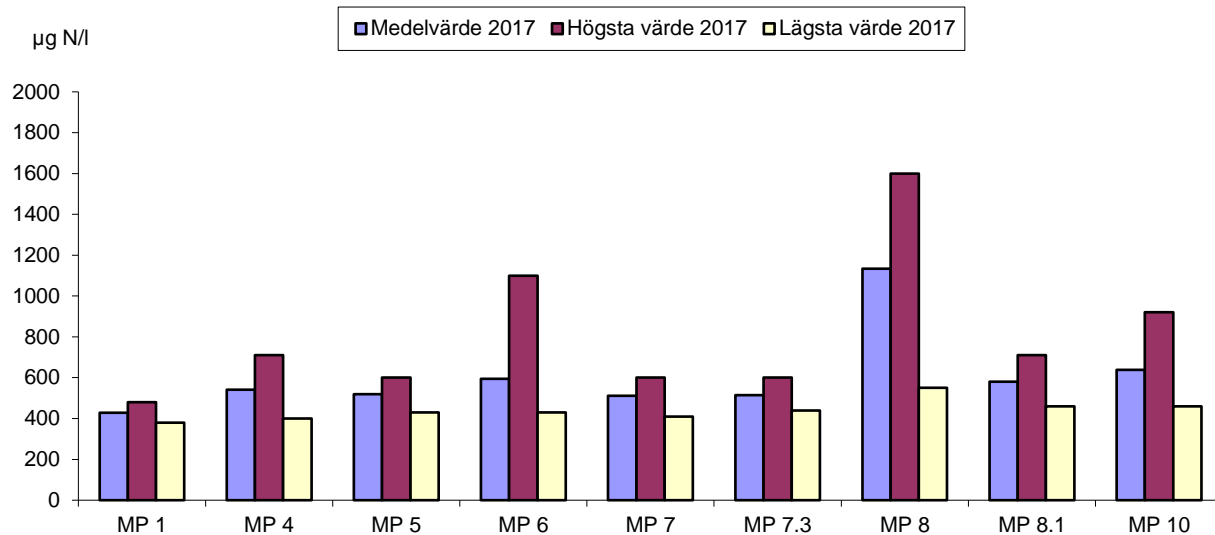
Möndalsån TURBIDITET 2017

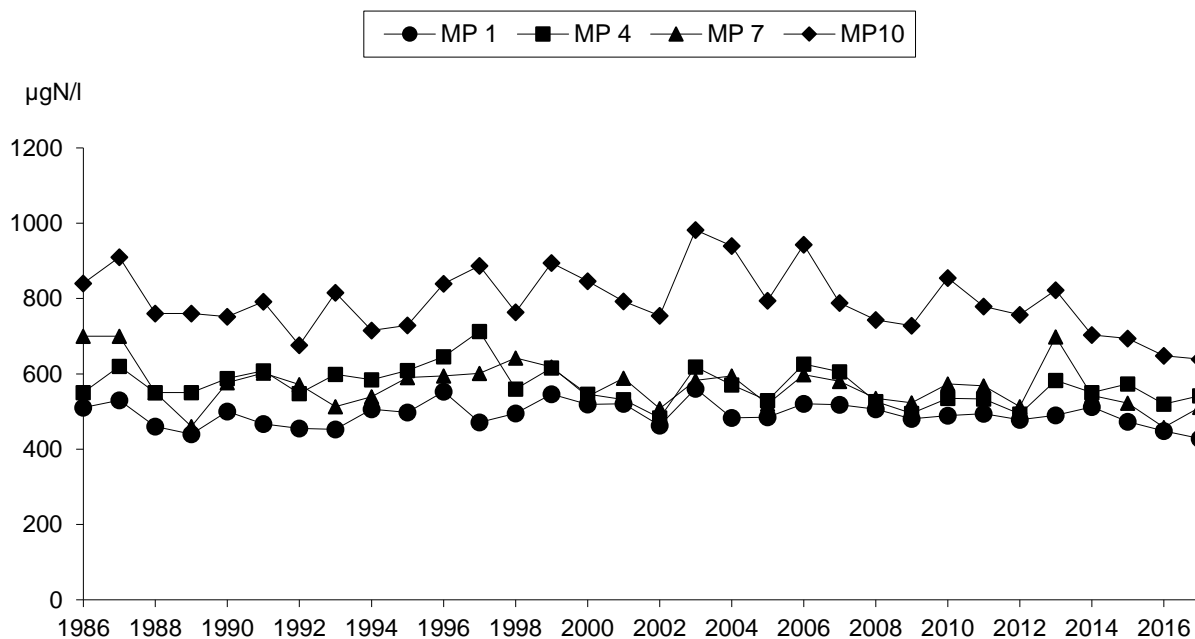
Möndalsån TURBIDITET 1986-2017

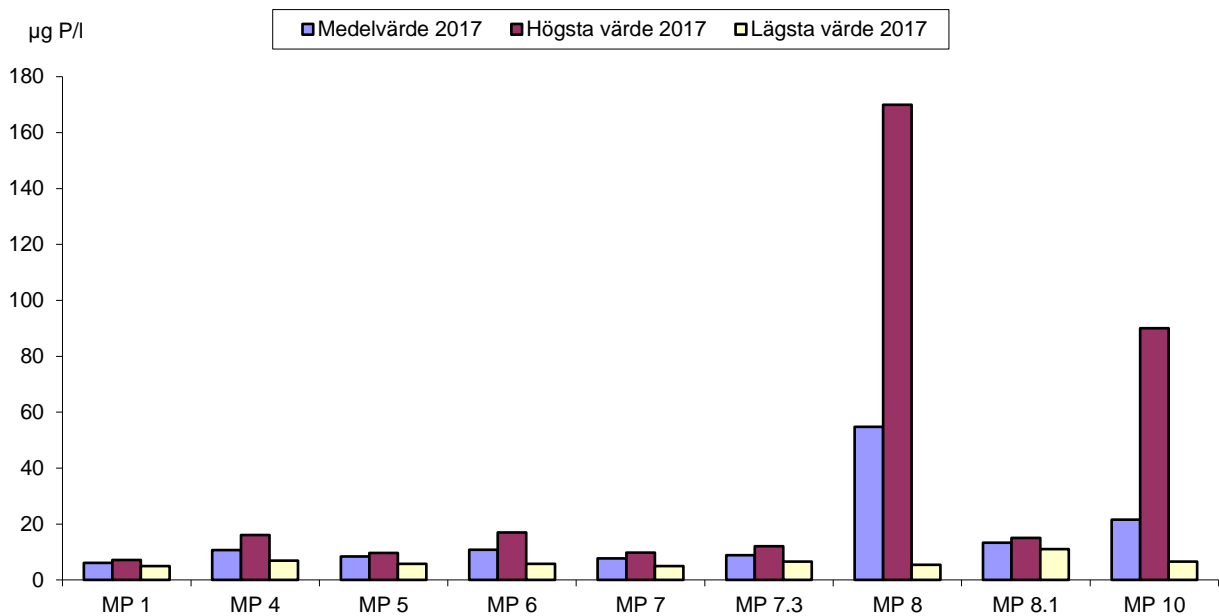
MöIndalsån TOTALKVÄVE 2017

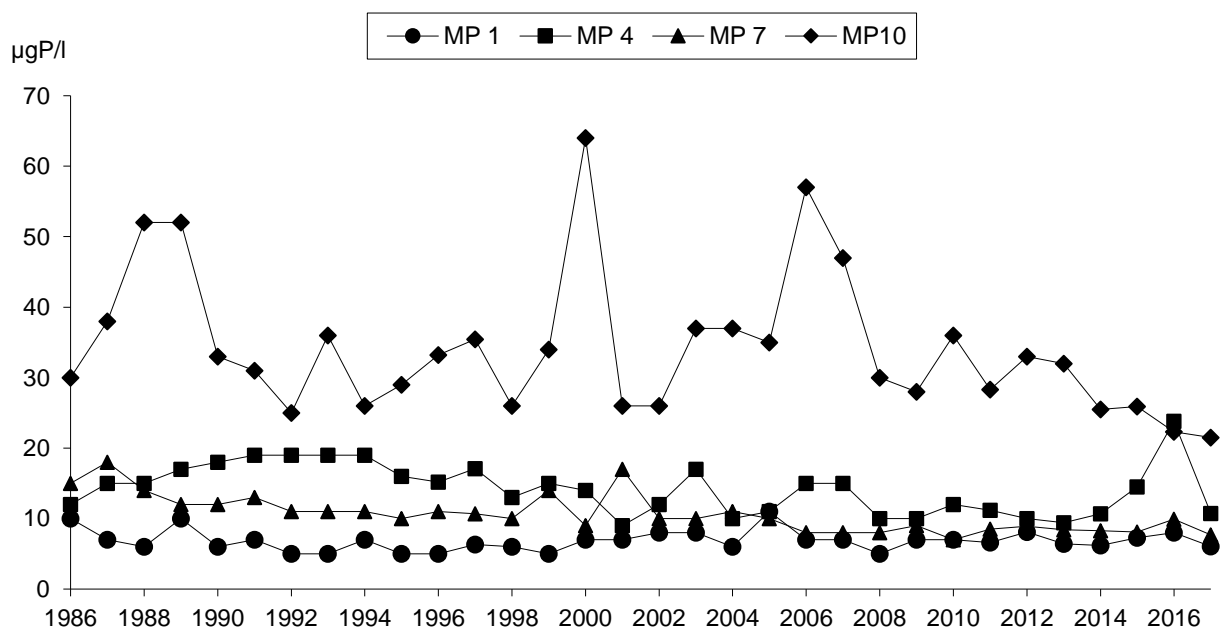
MöIndalsån TOTALKVÄVE 1986-2017

Möndalsån TOTALFOSFOR 2017

Möndalsån TOTALFOSFOR 1986-2017

Kommentarer till övriga parametrar 2017

pH-värde

pH-värdet har under de senaste åren legat stabilt omkring 7 och bedöms därför som ett nära neutralt vatten. Detta är ett resultat av omfattande kalkningsinsatser i avrinningsområdet.

Konduktivitet

Konduktivitetmätningarna (mätning av vattnets elektriska ledningsförmåga) i Mölndalsån under 2017 visar att provpunkt MP8 har det högsta medelvärdet. Provpunkterna uppströms MP8 har något lägre värden jämfört med MP8.1 och MP10, som ligger nedströms MP8.

Alkalinitet

Medelvärdet för alkaliniteten (buffertförmågan) är god till mycket god vid samtliga provpunkter. Provpunkterna i åns övre lopp visar på något lägre värden jämfört med i det nedre loppet. Alkaliniteten skulle troligtvis vara sämre i åns övre lopp om inte omfattande kalkning bedrivits.

Syrehalt

Syrehalten i Mölndalsån har under 2017 legat på en jämn, tillfredsställande nivå med ett syrerikt tillstånd i samtliga provpunkter.

DEL C MÖLNDALSÅN

Ingående i rapport
avseende 2017 års
vattendragskontroll

SJÖAR

Rådasjön

April 2018

Djup (m)	Temperatur (°C)	Syrehalt (mgO ₂ /l)	Syremättnad (%)	Totalkväve (µg N/l)	Totalfosfor (µg P/l)
0,5	18,2	9	97	460	<5,0
1	18,2	8,8	95		
2	18,2	8,8	94		
3	18,2	8,8	94		
4	18,2	8,8	94		
5	18,2	8,8	94		
6	18,2	8,8	94		
7	18,2	8,8	94		
8	18,2	8,7	94		
9	18,2	8,7	94		
10	17,3	7,4	79		
11	16,4	6,4	66		
12	13,8	5	49		
13	11,9	5,1	48		
14	10,2	5,2	47	560	<5,0
15	8,9	5,4	47		
16	8,5	5,3	46		
17	8,2	5,2	44		
18	7,9	4,7	40		
19	7,8	3,6	30		
20	7,7	2,4	20		
20,5	7,6	2	17	610	<5,0

Klorofyll (µg/l): 2,8

TOC (mg/l): -

pH-värde: 7,2

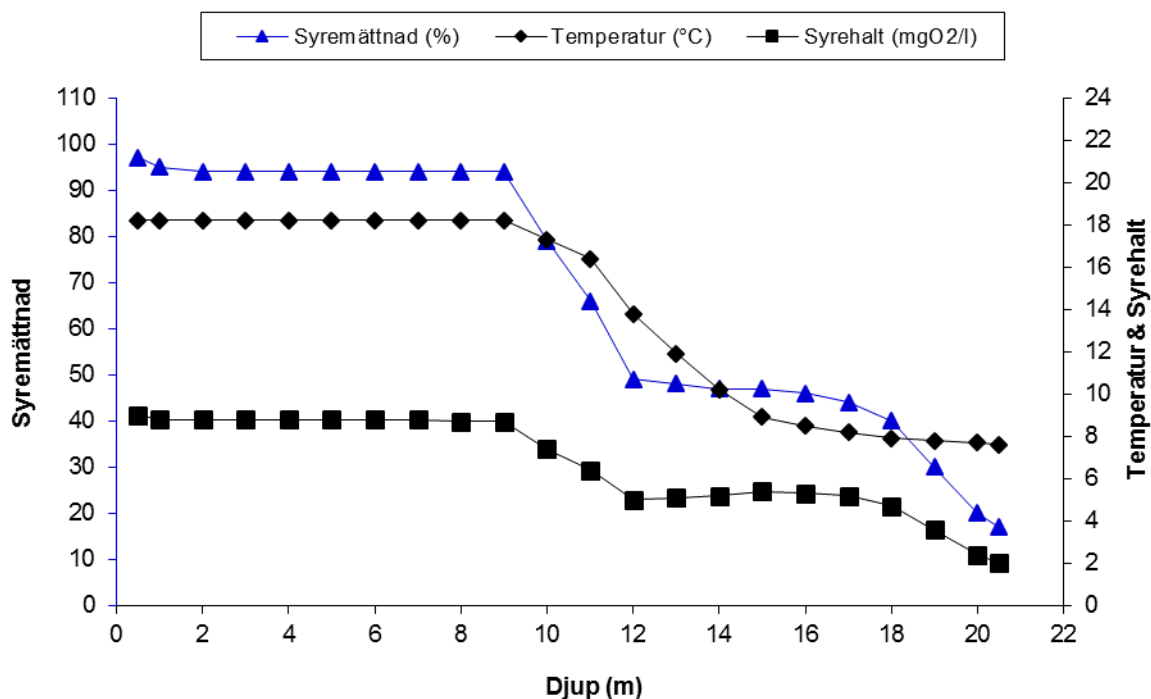
Siktdjup (m): 4,05/3,05 (med/utan vattenkikare)

Abs F (420/5): 0,083

Alkalinitet (mekv/l): 0,26

Provtagning utförd av Medins Havs och Vattenkonsulter AB i Mölnlycke och analyserna utförda av ALcontrol AB i Linköping.

Rådasjön KONTROLL AV DJUPPROFIL 20170825

GÖTA ÄLVS VATTENVÅRDSFÖRBUND

BEGREPPSFÖRKLARINGAR

April 2018

Begreppsförklaringar

Redovisade analysvärden från en provtagningspunkt ger vid jämförelse med motsvarande värden från andra tillfällen, eller från andra provtagningspunkter, en uppfattning om tillståndet i den studerade punkten. Men vad betyder egentligen analysen och varför gör man den? Det är frågor som ofta ställs. Av den anledningen lämnas här en kortfattad begreppsförklaring, som kan vara till hjälp när rapporten läses.

ALKALINITET

Alkalinitet är ett mått på vattnets motståndsförmåga mot försurning, d.v.s. förmåga att tåla ett tillskott av vätejoner utan att reagera med pH-sänkning. I detta sammanhang brukar man även tala om buffertkapacitet, d.v.s. förmågan att neutralisera tillskott av sura ämnen. Alkalinitet används ofta som mått på buffertkapaciteten. God buffertkapacitet innebär att vattnet innehåller joner som vätekarbonat, karbonat och hydroxid-joner som påverkar alkaliniteten. En ökning av nämnda joner ger upphov till ökad alkalinitet. Om alkaliniteten är noll sjunker pH vid varje tillskott av sura produkter. Ett vatten med hög buffertkapacitet kan lättare neutralisera ett tillskott av syror till skillnad mot ett vatten med svag buffertkapacitet

Alkaliniteten uttrycks i mmol HCO_3^-/l (millimol vätekarbonat per liter) eller mekv HCO_3^-/l (milliekvivalenter vätekarbonat per liter).

ALUMINIUM

Aluminium är näst efter syre och kisel vårt vanligaste grundämne i jordskorpan. Jordskorpan medelhalt av aluminium är ca 8 procent. Normalt sett är aluminium inte lösligt, men lösligheten ökar starkt vid låga pH-värden. Nedfall av försurande ämnen leder till att det avrinnande vattnet från skogsmark blir surt och aluminiumrikt, vilket orsakar skador på vattenlevande växter och djur. Aluminium kan vara giftigt för vattenorganismer vid 75-200 $\mu\text{g Al/l}$ och högre. Metallen är även skadlig för människan. Sura sjöar har oftast aluminiumkoncentrationer på 10-100 $\mu\text{g Al/l}$ och surt grundvatten kan ha koncentrationer över 1 000 $\mu\text{g Al/l}$.

BOD

Den biokemiska syreförbrukningen (BOD) är ett mått på den mängd syrgas som åtgår för vattnets mikroorganismer vid deras nedbrytning av organiskt material. BOD står för engelskans Biochemical Oxygen Demand. BOD-mätningar har förekommit i Sverige sedan 1930-talet. Vid en BOD-analys bestäms syrgaskoncentrationen i ett vattenprov både före och efter att provet fått stå en viss tid i mörker med en temperatur på 20°C. Vattenprovet står i mörker (inkuberas) under 5 eller 7 dygn, varefter man mäter BOD₅ eller BOD₇. BOD mäts som mg O₂/l*dygn eller ml O₂/l*s.

COD

Den kemiska syreförbrukningen, COD (Chemical Oxygen Demand), är ett mått på den mängd syrgas som förbrukas vid kemisk totaloxidation där samtliga närvarande lösta och suspenderade organiska föreningar övergår till oorganiska slutprodukter. COD mäts som mg O₂/l (milligram syre per liter).

Två olika analysmetoder finns där två olika oxidationsmedel används - permanganatoxidation, COD_{Mn}, och dikromatoxidation, COD_{Cr}. Permanganatmetoden är en äldre analysmetod jämfört med dikromatmetoden och började i vissa fall redan att användas på 1800-talet, medan de första COD_{Cr}-mätningarna utfördes på 1950-talet. Det är svårt att fastställa korrelationstal mellan de två metoderna, varför det av jämförelseskäl är av stort värde att idag mäta COD_{Mn} i recipientvatten och opåverkade vatten. Ingen av de två metoderna ger en fullständig oxidation. Med COD_{Cr} kan 90-100 procent oxidation fås på kommunalt avloppsvatten. COD_{Mn} har i genomsnitt en oxidationsgrad på 40 procent med en variation på 20-80 procent beroende på provets innehåll av organiska föreningar. Metoden är dock känsligare än dikromatmetoden.

COLIFORMA BAKTERIER

Förekomst av coliforma bakterier (E.coli) visar på förekomst av fekalier i vattnet. Colibakterierna hör till tarmens normala bakterieflora, men en del av colibakterierna kan vara hälsovådliga särskilt för känsliga personer. Om det finns rikligt med bakterier i vattnet, ökar risken att där också finns andra och mer smittofarliga mikrober som sprids med fekalierna, exempelvis Salmonella och olika tarmvirus.

DIKLORMETAN

Diklormetan, CH₂Cl₂ (metylenklorid), är ett klorerat lösningsmedel som tidigare använts i stor utsträckning för sådana ändamål som rengöring, avfettning, färgborttagning etc. I Sverige förbjöds det i konsumentprodukter 199, och industriell användning är i princip förbjuden sedan 1996, med vissa undantag som t.ex. inom läkemedelsindustrin. Orsaken till förbudet är främst förknippad med de hälsofarliga egenskaper som ämnena har. De är dels cancerframkallande och ger dels symptom som är kopplade till påverkan på nervsystemet. I andra länder används det dock fortfarande.

DIOXINER

Dioxiner och dibensofuraner är klorerade miljögifter som ibland sammanfattas som "dioxiner". De fullständiga namnen är polyklorerade dibenso-p-dioxiner (PCDD) respektive polyklorerade dibensofuraner (PCDF).

Dioxiner och dibensofuraner bildas i mycket små mängder vid förbränningsprocesser vid tillverkning av andra klorerade organiska ämnen. Antalet tänkbara ämnen som kan bildas är 210 st och 17 st av dem anses som speciellt giftiga. Den giftigaste är 2,3,7,8-tetraklordibenso-p-dioxin (TCDD). Dioxiner och dibensofuraner har påvisats i stora delar av miljön, i fisk och i däggdjur och i bröstmjölk hos människa. Vissa av föreningarna kan också bildas

naturligt i miljön, men de mängderna är mycket mindre än från industriella processer. På grund av hög kemisk stabilitet och god fettlöslighet anrikas de i näringskedjorna t.ex. i fettdepåerna och kommer därför att finnas kvar i ekosystemen under mycket lång tid.

Dioxiner och dibensofuraner hör till de ämnen som ingår i Stockholms-konventionen om långlivade organiska ämnen, s.k. POPs (Persistent Organic Pollutants). I ett särskilt delmål inom det nationella miljömålet "Giftfri miljö" gäller att halterna av dioxiner i livsmedel ska minska.

EKVIVALENT

En ekvivalent är en måttenhet för substansmängd som motsvarar en mol laddning. 1 mol NaCl (koksalt) = 1 ekvivalent NaCl, då både natriumjonen (Na^+) och kloridjonen (Cl^-) har en laddning vardera. 1 mol CaSO_4 (gips) = 2 ekvivalenter CaSO_4 , då både kalciumjonen (Ca^{2+}) och sulfatjonen (SO_4^{2-}) har två laddningar vardera. När koncentrationen av ett ämne uttryckts på ekvivalentbasis, kallas det för normalitet.

FOSFAT

I syrerika vatten finns löst oorganisk fosfor i form av ortofosfater, H_2PO_4^- , HPO_4^{2-} och PO_4^{3-} . Dessa tre former kallas gemensamt för fosfat-fosfor ($\text{PO}_4\text{-P}$) och är de enda former av fosfor som växterna kan tillgodogöra sig. Fosfatkoncentrationen utgör ett mått på den för växterna omedelbart tillgängliga fosfor i vattnet. En hög fosfatkoncentration i en sjö är därför normalt en indikation på en eutrofiering. Fosfatkoncentrationerna mäts i $\mu\text{g/l}$ eller i $\mu\text{mol/l}$.

Den naturliga fosfatkoncentrationen i sötvattenmiljö är vanligtvis lägre än vad växter och plankton kan tillgodogöra sig, d.v.s. fosfatkoncentrationen är i alla normala sötvattensystem begränsade för alg- och växttillväxt, speciellt på sommaren. Om fosfater tillförs, t.ex. från jordbruksmarker och enskilda avlopp reagerar sjöns vegetation snabbt med en tillväxt.

FÄRG TAL

Brunfärgningen av våra vatten är en naturlig företeelse och beror på utlakning av brunfärgade humusämnen från marken. I näringsfattiga och sura sjöar används färgvärdet huvudsakligen som ett mått på humuskoncentrationen. Humusämnena bildas vid nedbrytning av döda växt- och djurrester. Speciellt barrskogar producerar en stor andel svårnedbrytbara humussyror, som därför hinner nå vattendrag och sjöar. Humus gynnar primärproduktionen genom att tillföra fosfor. Vid försurning ändras färgvärdet genom att humusämnena avfärgas.

Färgvärdet kan bestämmas genom absorbansmätning i optiskt instrument eller genom att jämföra vattenfärgen med färgen hos kalibrerade lösningar av platinaklorid. Färgvärdet uttrycks som milligram platina per liter, mg Pt/l. Normalvärdet för svenska insjöar ligger mellan 10 och 80 mg Pt/l. Dricksvatten ha ett normalt färgvärde på ca 5 mg Pt/l.

GLÖDNINGSREST Glödningsrest är det som återstår av torrt, avvattnat sediment då det glödgs i hög temperatur. Glödningsförlusten motsvarar mängden organiskt material. *Se torrsubstans.*

GRUMLIGHET *Se turbiditet.*

HETEROTROFA BAKTERIER Heterotrofa bakterier ger en allmän uppfattning om det totala bakterieinnehållet i vattnet. Bakterierna lever på nedbrytning av organiskt material (heterotrof = organisk kolkälla). Antalet heterotrofa bakterier bestäms genom odling (20 °C 7 dygn) i ett näringsmedium. I dricksvatten indikerar parametern tillväxt i vattenverk eller rörnät. Förhöjda värden kan bero på inläckande ytvatten och /eller på otillräcklig vattenomsättning. I nya brunnar kan det finnas ett högt antal heterotrofa bakterier, men antalet brukar sjunka efter någon tids användning. Om antalet heterotrofa bakterier är mindre än 1000 per ml bedöms vattnet som tjänligt medan 1000 eller däröver ger bedömningen tjänligt med anmärkning.

KONDUKTIVITET Ju fler lösta joner ett vatten innehåller desto lättare leder det elektricitet, d.v.s. desto högre konduktivitet (ledningsförmåga) har det. Detta innebär att havsvatten har högre konduktivitet än insjövatten, och att en sjö omgiven av lättvittrade leror har högre konduktivitet än en skogssjö omgiven av svårvittrat berg. Försurning ökar också jonkoncentrationen i vatten, då den sura nederbörden är betydligt jonrikare än rent regn.

Konduktiviteten uttrycks i milliSiemens per meter, mS/m. Normalvärden för konduktiviteten i svenska insjöar är 2-20 mS/m. Konduktiviteten mäts vid 25°C med hjälp av en mätsond (bestående av en cell med två platinaelektoder) kopplad till ett visarinstrument.

KVÄVE I naturliga vatten förekommer kväve i många olika former, där en stor del utgörs av kvävgas (N₂). Det återstående kvävet finns i form av nitrat och löst, organiskt bundet kväve tillsammans med ammonium och nitrit.

Kväve finns i alla levande organismer, såväl växter som djur, främst i aminosyror/proteiner och nukleinsyror. När organiskt material bryts ner frigörs det organiskt bundna kvävet till slut som ammonium (NH₄⁺). Vid nitrifikation oxideras sedan ammonium stegvis under närvaro av syre med nitrat som slutprodukt. Om syrgastillgången är dålig blir istället slutprodukten nitrit, som är giftig för flertalet organismer.

LIMNOLOGI	Limnologi är läran om sötvatten (färskvatten), dess växt- och djurliv, fysiska egenskaper och geografiska karaktäristika etc. Limnologi kommer från det grekiska ordet limne = sjö.
LITORALEN	Litoralen är detsamma som strandzon. Litoralen börjar vid nivån för högsta vattenståndet och når ned till det djup där fotosyntes för bottenvegetationen inte längre är möjlig.
NITRAT	Nitrat, NO_3 , är den oorganiska kväveform som förutom ammonium och urea används av primärproducenterna som kvävekälla. En hög nitratkoncentration kan orsaka en kraftig alg tillväxt och kan vara en indikation på utsläpp av avloppsvatten. Koncentrationen av nitrat brukar anges som nitrat-kväve, d.v.s. massan eller mängden av det ingående kvävet i nitrat per liter prov.
NITRIT	Nitrit, NO_2 , är den oorganiska kväveform som utgör mellansteg vid mikrobiella oxidations- och reduktionsprocesser mellan ammonium och nitrat. Nitrat kan bildas på två sätt. Under aeroba förhållanden bildas nitrit genom bakteriell oxidation av ammonium och under anaeroba förhållanden genom reduktion av nitrat med hjälp av andra bakterier. Under normala betingelser sker ingen ansamling av nitrit, utan den oxideras vidare till nitrat. En förhöjning av nitritkoncentrationen visar att en störning av de biologiska processerna i vattnet har skett och att en ackumulering av organiskt material äger rum, t ex på grund av avloppsutsläpp eller stor biologisk nedbrytningsaktivitet under dålig syrgastillgång. Koncentrationen av nitrit brukar anges som nitrit-kväve, d.v.s. massan eller mängden av det ingående kvävet i nitrit per liter prov.
NONYLFENOL	Nonylfenol är en svårnedbrytbar tensid. Nonylfenol användes tidigare som tensid i biltvättmedel och andra rengöringsprodukter, men är nu förbjudet att använda i svensk produktion. Studier visar att ämnet kan störa fiskars hormonbalans så att hanfiskar utvecklar feminina egenskaper. Många vattendrag, särskilt i tätbefolkade områden, har visat sig innehålla förhöjda halter av nonylfenol som överstiger EU:s gränsvärden. En förklaring är att nonylfenolen kan ha kommit ut i vattendragen när importerade textilier tvättats, och reningsverken klarar i dagsläget inte av att rensa bort alla spår av ämnet.
PCB	PCB (polyklorerade bifenyler) förbjöds 1985 i Sverige, men finns fortfarande i gammal olja, plast, färg och elutrustning som läcker PCB till miljön. Det finns 210 kända PCB-föreningar varav några använts sedan 1930-talet framför allt för sin goda motståndskraft mot värme. PCB är svårnedbrytbart och ansamlas i fettvävnad och anrikas uppåt i näringskedjan hos djur. PCB är giftigt för vattenlevande organismer och ger fortplantningsstörningar hos fisk och marina däggdjur.

PELAGIALEN Pelagen, pelagialen eller den pelagiska zonen är den fria vattenmassan i en stor sjö eller ett havsområde och livet i denna vattenmassa.

PERMANGANAT *Se COD_(Mn)*

pH-VÄRDE pH-värdet är ett mått på antalet vätejoner i vattnet, närmare bestämt den negativa logaritmen av vätejonkoncentrationen $[H^+]$ i mol. Vid pH 7 är lösningen neutral, vid pH lägre än 7 är lösningen sur och vid pH högre än 7 är lösningen basisk. Dricksvatten i kommunala vattennät ska enligt Livsmedelsverket ha ett pH-värde mellan 7,5 och 9, främst för att undvika korrosion i ledningsnätet.

I trakter med kalkrik berggrund ligger pH-värdena i sjöar och vattendrag över 8, medan näringsfattiga skogssjöar kan ha ett normalt pH på 6. Försurade sjöar kan ha pH-värden ner mot 4. De första biologiska skadorna i sjöar och vattendrag uppträder redan vid ett pH-värde strax under 6. Under pH 5 kan oftast inte någon annan fiskpopulation än ål överleva i längden. Havsvatten är svagt basiskt med pH-värden mellan 7,5 och 8,4.

PRIORITERADE ÄMNEN

I Vattendirektivet finns en förteckning över 33 prioriterade ämnen eller ämnesgrupper (föroreningar), varav 11 identifierats som prioriterade farliga ämnen. För de ämnen som nu finns med på listan föreslås åtgärder för att minska eller fasa ut utsläppen av ämnena och utarbeta gemensamma kvalitetsstandarder. Bedömningen om ett vatten uppnår god kemisk status beror mycket på förekomst av dessa prioriterade ämnen.

PROFUNDAL

Profundalen är den del av en sjö- eller havsbotten som ligger djupare än vad ljuset kan tränga ned. Dess organismer är därför oberoende av ljus för sin ämnesomsättning. Profundalen avgränsas uppåt mot litoralen.

REDOXPOTENTIAL

Redoxpotential är ett mått på balansen mellan oxiderande och reducerande ämnen. Vid utsläpp av syreförbrukande ämnen sjunker syrehalten i vattnet och därmed också redoxpotentialen. Även andra utsläpp kan ge upphov till en förändrad redoxpotential.

Redoxpotential mäts i samtliga sju mätstationer längs Göta älv.

SUBLITORAL

Sublitoralen i havet är den zon av havsstranden och kustzonen som sträcker sig från lågvattennivån på stranden ut till kanten av kontinentalsockeln (vanligen ca 200 m djup). Zonen indelas ibland i en inre och en yttre sublitoral. I en sjö är sublitoralen den del av litoralen som sträcker sig från lågvattennivån ned till lägsta djup för flytbladsväxternas utbredning. Zonen indelas ibland i en övre

sublitoral (med övervattensväxter) och en undre (med flytbladsväxter).

SUSPENDERAT MATERIAL

Suspenderat material (SS) är ett mått på de organiska och oorganiska partiklar som kan sedimentera. Suspenderat material kallas även för partikulärt material eller suspenderade ämnen och är större än 0,45 µm i diameter. Partiklar av denna storlek sedimenterar relativt snabbt till botten men förekommer också i rinnande vatten eller i vissa utsläpp. När vattenföringen blir större ökar vanligen halten suspenderat material. Suspenderat material mäts i mg/l.

SYREMÄTTNAD

Syremättnad eller syrgasmättnad anger hur stor andel av den syrebindande kapaciteten som är tagen i anspråk. Syremättnaden uttrycks som det procentuella förhållandet mellan uppmätt syrgaskoncentration och den totala syrgaslösligheten vid aktuell temperatur och salthalt. Hur mycket syrgas som kan lösas i vatten är beroende av vattentemperaturen, salthalten och atmosfärstrycket. Kallt vatten löser mer syrgas än varmt, salt vatten löser mindre än sött.

SYRGAS

Syrgas tillförs vattnet från atmosfären men också från växterna vid deras fotosyntes. Syrgas förbrukas vid kemisk eller biologisk nedbrytning, vilket ofta är en effekt av utsläpp av syrgastärande materia från exempelvis avlopp, men syrgas förbrukas även när döda organismer ska brytas ner. I övergödda sjöar och kustnära havsområden deponeras ofta så stora mängder död materia att syrgasbrist uppstår. Även i mindre näringsrika områden kan syrgasbrist uppstå vid dålig omblandning av vattnet, t.ex. vid lång isperiod eller under ett kraftigt och långlivat språngskikt. Om syrgasen helt tar slut bildas svavelväte, som är en giftig, illaluktande gas. Syrgashalten uttrycks som mg O₂/l, ml O₂/l eller µmol O₂/l.

TEMPERATUR

Vattentemperaturen påverkar många andra variabler, dels direkt via atomernas rörelsehastighet som t.ex. ledningsförmåga och vattnets möjlighet att lösa andra ämnen som exempelvis kolsyra eller syrgas, dels indirekt genom att den biologiska aktiviteten är temperaturberoende. Vid mätning av pH och ledningsförmåga korrigeras värdet beroende på temperaturen. I en sjö och i havet har temperaturen stor betydelse för omsättningen av vattenmassan. Vår och höst sker vanligen en cirkulation så att vattenmassans ytskikt och bottenskikt byts ut.

TORRSUBSTANS

Ett sediments torrsubstans är det som återstår då allt vatten avlägsnats genom torkning. Glödningsförlust (AFDW) = Torrsubstans(DW) - Glödningsrest(AW)

TOTALFOSFOR

Med totalfosfor menas summan av löst oorganiskt fosfor, polyfosfater, löst organisk fosfor samt partikulärt bunden organisk och oorganisk fosfor. Totalfosfor, Tot-P, mäts i $\mu\text{g P/l}$ eller $\mu\text{mol P/l}$. Totalfosfor är en potentiell näringskälla, eftersom den fosfor som inte direkt kan tas upp av växtligheten kan omvandlas till tillgängligt fosfat. Typisk totalfosforkoncentration i våra kustnära vatten är 1-10 $\mu\text{mol Tot-P/l}$.

TOTALKVÄVE

Variabeln totalkväve, Tot-N, innefattar inte kvävgas utan avser allt det kväve som finns både löst (organiskt och oorganiskt) och uppbundet i partiklar och biomassa. Totalkoncentrationen av kväve varierar endast lite under året och kan därför vara ett bra mått på t.ex. eutrofieringspåverkan.

Tot-N anges som $\mu\text{g N/l}$ eller $\mu\text{mol N/l}$. En vanlig analysmetod för att bestämma totalkoncentrationen av kväve är peroxdisulfatmetoden, där kväveföreningar omvandlas till nitrat.

TURBIDITET

Turbiditet beror på olöst substans och definieras som ett uttryck för den optiska egenskap som gör att ljus sprids och absorberas i stället för att passera i raka linjer genom provet. Turbiditeten varierar med storlek, form, sammansättning och brytningsindex hos de suspenderade partiklarna. Partiklarna kan utgöras av lera, slam, växt- och djurplankton, mikrober, organiskt material och små olösliga partiklar av varierade ursprung. I rinnande vatten dominerar de oorganiska partiklarna, medan organiska partiklar dominerar i sjöar. I öppna havsområden består partiklarna vanligen av växt- och djurplankton eller dött organiskt material. Närmare kusterna tillkommer lerpartiklar och liknande material från floder och eroderande stränder.

Turbiditeten är relaterad till koncentrationen suspenderade ämnen men förhållandet kan inte kvantifieras. Turbiditeten uttrycks i FNU (Formazine Nephelometric Units).
